

عنوان مقاله:

رشد اخلاقی و اجتماعی دانش آموزان در مدارس با برنامه درسی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیرا مالباقربان طالخونچه - کارشناسی ارشد گرایش: فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه: اصفهان

فائزه نوروزی - کارشناسی گرایش علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان الزهرا زنجان

امیرمحمد عربلو - کارشناسی گرایش علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان بهشتی زنجان

رقیه کدخداحسینی - کارشناسی رشته تحصیلی: زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ برنامه درسی، تلاش های زیادی از سوی صاحب نظران این رشته صورت گرفته که موجب غنای هر چه بیشتر آن گردیده است. از جمله مهمترین این تلاش ها که از مفاهیم و مباحث نسبتاً تازه و ارزشمند برنامه درسی است، برنامه درسی پنهان می باشد که وجودش در کنار برنامه درسی رسمی یا آشکار، از ضرورت توجه به تمامیت آنچه دانش آموزان در اثر حضور در متن نظام رسمی آموزش تجربه کرده و می آموزند، حکایت دارد. برخلاف تصور رایج، برنامه درسی مدارس، یک پدیده تک بعدی و صرفاً مهاد اجرای برنامه های صریح نمی باشد، بلکه به جز برنامه درسی صریح که حاوی هدف ها، محتوا و روش های آشکار و منتشر شده مورد حمایت نظام آموزشی یا همان برنامه درسی رسمی است، برنامه های درسی پنهان نیز آموزش داده می شود. به عبارت دیگر، عواملی وجود دارند که جزء برنامه درسی نمی باشند و از دید و مشاهده برنامه ریزان و دست اندرکاران تعلیم و تربیت نیز پنهان هستند؛ اما در فکر، عواطف و رفتار فراگیر اثر دارند و حتی در اغلب موارد، موثرتر از برنامه درسی رسمی عمل می نمایند. قوانین و مقررات مدرسه، جو اجتماعی مدرسه و رابطه رویارویی معلم و دانش آموزان از اهم این عوامل هستند. اثرگذاری این عوامل، باعث شکل گیری نگرش و گرایش در فراگیر است که در ادبیات برنامه درسی، این تأثیرات را برنامه درسی پنهان می نامند. در واقع، برنامه درسی پنهان عبارت است از: راهبردهای دانش آموز در عبور موفقیت آمیز از مانع برنامه درسی رسمی یا طرح ریزی شده است.

کلمات کلیدی:

برنامه درسی، دانش آموزان، آموزش و پرورش، رشد اجتماعی، رشد اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1972674>

